U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci žalobkyně: **M. F.,** zast. opatrovnicí B. S., pracovnicí Krajského soudu v Brně, Rooseveltova 16, 601 95 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. listopadu 2006, č. j. 56 Az 188/2006 - 31,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelka se kasační stížností domáhala, aby byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. června 2006, č. j. OAM-409/LE-PA04-PA04-2006, jímž nebyl stěžovatelce udělen azyl podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), v platném znění. Důvodem žádosti o azyl ze dne 16. 5. 2006 bylo obtěžování stěžovatelky ze strany bývalého manžela. Do České republiky odcestovala stěžovatelka dne 25. 6. 2003. Poprvé přijela do ČR asi v roce 1999 a po nějaké době se vrátila zpět na Ukrajinu, protože jí bylo uloženo správní vyhoštění na tři roky. Od roku 2003 pobývá v České republice nepřetržitě. Žádost o azyl žalovaný zamítnul jako zjevně nedůvodnou, protože žadatelka neuvedla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 zákona o azylu.

Krajský soud zaslal stěžovatelce po podání kasační stížnosti a žádosti o ustanovení zástupce na jí uvedenou adresu formulář potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech. Ten se však nepodařilo poštou doručit. Proto požádal o jeho doručení Policii ČR v M., které se rovněž na uvedené adrese zásilku doručit nepodařilo. Na udané adrese provedla policie šetření, kde zjistila od majitelky objektu, že stěžovatelka tam nebydlí a jinou adresu se zjistit nepodařilo. Proto krajský soud ustanovil dne 1. března 2007 stěžovatelce opatrovnici.

Nejvyšší správní soud dne 21. května 2007 ověřil v evidenci žalovaného opětovně pobyt stěžovatelky a zjistil, že tato odešla dne 3. ledna 2007 z P. s. K. O., již se do něj nevrátila a žádnou adresu pro doručování ani policii neuvedla. Adresu stěžovatelky se Nejvyššímu správnímu soudu, stejně jako krajskému soudu, zjistit nepodařilo.

V souladu s ustanovením § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) nelze zjistit.

Nejvyšší soud vzhledem k výše uvedenému považuje podmínky pro zastavení řízení za splněné a proto řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 31. května 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu